

[Kai Moltke.]

besættelse. Hvordan stiller den nuværende regering, udenrigsministeren og statsministeren sig til en sådan opfattelse? For her står vi over for noget, som i høj grad trænger til at blive lidt uddybet. Først når besættelseshæren er væk, er der grundlag for frie valg. Hvordan har regeringen tænkt sig overgangen til en sådan tilstand, hvis den accepterer den tidligere udenrigsministers påstand?

Med hensyn til den af hr. Gert Petersen foreslåede motiverede dagsorden om dette spørgsmål må jeg virkelig anmode om en pause, før mit parti tager endelig stilling til dette forslag. Der er jo så afgørende nuancer, at jeg næsten kunne føle trang til at tale om en vending i forhold til SFs tidligere standpunkt, så det vil nok kræve nogle minutters eller et kvarters overvejelser, før vi kan definere vor stilling til dette forslag.

Formanden: Der må være mere ro.

Kai Moltke: Det tredje spørgsmål, jeg skal tage op, før jeg vender tilbage til slutspørgsmålet, er en af de mindre konfliktfyldte historier, nemlig u-landshjælpen, som jeg ikke skal gå i enkeltheder med, fordi vi jo har haft en bred meningsudveksling, der jo på mange punkter viste enighed. Men jeg kunne dog lige have lyst til, før jeg forlader u-landshjælpen og går til det sidste emne, at sige, at vi jo før her i salen har diskuteret statsgarantier, og at man skulle se på risikoen ved sådanne ting som eksportkredit m. m. I denne forbindelse henviser jeg til Politiken for i dag. Her står:

„Udenrigsministeriet har meddelt Østasiatisk Kompagni investeringsgaranti for ØKs investering i en farmaceutisk fabrik i Indonesien. . . Garantien er ydet efter bistandslovens bestemmelser om garanti for investering af dansk kapital i u-lande, oplyser sekretariatet for teknisk samarbejde med u-landene.“

Nu forstod jeg, at man havde store betænkeligheder med hensyn til eksportkredit til Cuba. Jeg vil have noget større betænkeligheder ved at yde garantier af nogen art til nutidens Indonesien. Jeg ved ikke, om det er udenrigsministeren bekendt, men ellers er et katolsk blad som Le Monde, efter at have haft sin korrespondent på stedet, nået

til det foreløbige tal, at tallet på de arbejdere på landet og fattige bønder, som blev dræbt under begivenhederne efter oktober 1966, i det mindste beløb sig til 1/2 million, og af disse var de fleste arbejdsløse landarbejdere og små bønder uden tilstrækkelig jord.

Er det, når man taler om garantier under teknisk u-landshjælp, klogt af regeringen at engagere sig på netop et sådant felt, hvor det drejer sig om den private investeringssektor? Jeg rejser spørgsmålet her, fordi det er et af de tilfælde, det drejer sig om et af de regimer, hvor jeg mener, at man bør mane også privat kapital til tilbageholdenhed og ikke opmuntre gennem statslige garantier af nogen som helst art.

Det sidste spørgsmål, jeg nu skal komme til for ikke at trække tingets forhandlinger ud, er spørgsmålet om målet, den europæiske sikkerhedskonference, og sammenhængen mellem det og Tysklandsspørgsmålet. Vi vil alle sammen gerne have en fast europæisk sikkerhedsordning, og regeringen fastholder her sin forgængers bekendelse til dette synspunkt. Men her får vi så stillet op, at en betingelse for, at man kan nå til noget sådant, er, at vi forud får en løsning af det tyske spørgsmål. Det betyder igen, at man rejser spørgsmålet, at grundlaget for den tyske forening er selvbestemmelsesretten for det tyske folk. Nu er selvbestemmelsesret jo blevet fortolket på forskellig måde, men eftersom det drejer sig om én del af Tyskland, som regeres af det socialistiske enhedsparti, kommunisterne, medens den anden del af Tyskland regeres af en koalition af socialdemokratiet og de kristelige demokrater, tror man så ikke, man ville fremme den proces, som hedder frie valg og bestemmelsesret, hvis man f. eks. på østtysk side fik den minimale indrømmelse, at folk, som tænker kommunistisk, som de fleste ledere gør det i Østtyskland, også fik ret til at deltage normalt i valgene i Den tyske Forbundsrepublik, når man endelig er så ivrig for at tale om frie demokratiske retigheder, og når man taler om, at der skal skabes en vis selvbestemmelsesret? Hvis man ikke mener det, må jeg da virkelig spørge udenrigsministeren, om regeringen er af den opfattelse, at det nynazistiske nationaldemokratiske parti i højere grad repræsenterer selvbestemmelsesret og frie